18/10/2021

Εορτάστηκε η 109η επέτειος της απελευθερώσεως της Αλεξάνδρειας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τη Δευτέρα 18 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας.

Στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο για τους πεσόντες κατά την περίοδο του Μακεδονικού Αγώνος και επίσημη Δοξολογία για την **109η επέτειο** της απελευθερώσεως της πόλεως από τον τουρκικό ζυγό παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών.

Ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο της πόλεως, ενώ η καθιερωμένη στρατιωτική και μαθητική παρέλαση δεν πραγματοποιήθηκε εξαιτίας των ειδικών υγειονομικών μέτρων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἑκατόν ἐννέα χρόνια συμπληρώ-νονται σήμερα ἀπό τήν πιό λαμπρή ἡμέρα τῆς πόλεώς μας. Ἑκατόν ἐννέα χρόνια συμπληρώνονται ἀπό τήν ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἤχη--σαν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας γιά νά ἀναγ-γείλουν τήν εἴσοδο τῆς τρίτης Ἡμιλαρχίας τοῦ ἑλληνικοῦ στρα-τοῦ στόν Γιδᾶ, μετά τή νίκη του ἐναντίον τῶν Τούρκων στή γέφυ-ρα τοῦ Νησελίου πού τούς εἶχε ἀναγκάσει νά ἐγκαταλείψουν τόν Γιδᾶ.

Ἡ ἐλευθερία, τήν ὁποία ἐπί αἰῶ-νες προσδοκοῦσαν καί γιά τήν ὁ-ποία ἀγωνίσθηκαν οἱ πατέρες μας, εἴτε πολεμώντας εἴτε προσπα-θώ-ντας νά διατηρήσουν τήν ἐθνι-κή τους συνείδηση καί νά ἀντέξουν ὄχι μόνο ἔναντι τῶν Τούρκων, ἀλ-λά καί ἔναντι ὅλων τῶν ὕπουλων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἱ ὁποῖοι μέ τήν προπαγάνδα, τίς ἀπειλές, τούς διωγμούς καί τίς προδοτικές συμπεριφορές τους ἐπιδίωκαν νά ἀλλοιώσουν τήν ἰδιοπροσωπία καί τήν ἐθνική ταυτότητα τῶν Ἑλλή-νων κατοίκων τοῦ Ρουμλουκιοῦ, γιά νά σφετερισθοῦν στή συνέχεια τή μακεδονική γῆ καί νά ἀλώσουν τό Ρουμλούκι, εἶχε φθάσει.

Μέ ἀνείπωτη χαρά καί ἐνθουσια-σμό ξεχύθηκαν στούς δρόμους καί ἔτρεξαν νά βρεθοῦν, ἐλεύθεροι πλέ-ον, στήν ἐκκλησία τῆς Πανα-γίας γιά νά ἐκφράσουν τήν εὐγνω-μοσύνη τους στήν Ὑπέρμαχο Στρα-τηγό τοῦ Γένους μας, τήν Ὑπε-ραγία

Θεοτόκο, πού καί αὐτή τή φορά δέν διέψευσε τίς ἐλπίδες τῶν τέκνων της, πού καί αὐτή τή φορά ἔκανε τό θαῦμα της καί τούς ἔδωσε τήν ἐλευθερία γιά τήν ὁποία τήν παρακαλοῦσαν.

Δάκρυα συγκινήσεως καί χαρᾶς πλημμύριζαν τά μάτια τῶν πατέ-ρων μας καί οἱ φωνές τους ἑνω-νό-ταν σέ ὕμνους εὐχαριστίας καί δοξο-λογίας πρός τόν Θεό καί τήν Παναγία Παρθένο πού ἄκουσαν τή δέησή τους καί ἐκπλήρωσαν τό μύχιο πόθο τῆς ψυχῆς τους, ἀπαλ-λάσσοντάς τους ἀπό τόν βαρύ καί σκληρό τουρκικό ζυγό.

Μέ ἀνάλογα αἰσθήματα προ-στρέ-ξαμε καί ἐμεῖς σήμερα στόν ἱερό αὐτό ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεο-τό-κου, τῆς Ἀλεξανδρινῆς Πα-να-γί-ας μας, γιά νά ἐκφράσουμε μέ τήν εὐκαρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπε-τείου τῶν ἐλευθερίων τῆς πόλεώς μας τήν εὐγνωμοσύνη μας στόν Θεό καί στήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό τοῦ Γένους μας γιά τήν ἐλευθερία πού μᾶς χάρισαν· γιά νά τούς ἐκφρά-σουμε τήν εὐγνωμοσύνη καί τήν εὐχαριστία μας, γιατί ἐνίσχυ-σαν τούς πατέρες μας νά ἀγωνι-σθοῦν γιά νά ἐκδιώξουν τόν ἀλλό-θρησκο κατακτητή καί νά μᾶς χα-ρί-σουν τήν ἐλευθερία, ὥστε νά μποροῦμε χωρίς φόβο καί χωρίς ἐμπόδια νά λατρεύουμε τόν Θεό τῶν πατέρων μας, νά μιλοῦμε τή γλώσσα μας καί νά διακηρύσσουμε τήν ἐθνική μας ταυτότητα.

Συγκεντρωθήκαμε ὅμως στόν ναό τῆς Παναγίας μας σήμερα γιά νά ἀποδώσουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας καί στούς πατέρες μας, ὅσους ἀγωνίσθηκαν γιά νά μᾶς χαρίσουν τήν ἐλευθερία καί ἔπεσαν στά πεδία τῶν μαχῶν γιά νά ζοῦμε ἐμεῖς σήμερα ἐλεύθεροι, ἀλλά καί γιά νά δεηθοῦμε στόν Θεό νά ἀνα-παύσει τίς ψυχές τῶν ἡρωϊκῶν νε-κρῶν μας μετά τῶν ἁγίων καί τῶν δικαίων του.

Καί αὐτό δέν εἶναι οὔτε μία τυ-πι-κή ὑποχρέωση οὔτε μία συνήθεια. Εἶναι αὐτό πού πρέπει νά αἰσθανό-μεθα ὅλοι, μικροί καί μεγάλοι, κλη-ρι-κοί καί λαϊκοί.

Δέν ἦταν εὔκολο αὐτό πού κατόρ-θωσαν οἱ πατέρες μας, νά διατη-ρήσουν, δηλαδή, μέσα στήν κατα-πίε-ση τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἐπί πεντακόσια χρόνια, τόν πόθο γιά τήν ἐλευθερία, τόν πόθο πού ἦταν συνυφασμένος μέ τή συναίσθηση ὅτι οἱ Ἕλληνες δέν ἦταν πάντοτε σκλάβοι, ἀλλά εἶχαν ἱστορία, εἶχαν πολιτισμό, εἶχαν τήν πίστη στόν Θεό. Καί ὅλα αὐτά τούς ἔκαναν γιά αἰῶνες νά μεγαλουργοῦν, μέχρι πού ἦρθαν οἱ Τοῦρκοι καί τούς ὑποδούλωσαν.

Δέν ἦταν εὔκολο νά συνεχίσουν νά πιστεύουν στόν Θεό καί νά με-τα-λαμπαδεύουν αὐτή τήν πίστη στά παιδιά τους, ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι ἀπει-λοῦσαν μέ διωγμούς καί μαρ-τύρια. Δέν ἦταν εὔκολο νά ἐλπί-ζουν ὅτι θά ἔρθει κάποτε ἡ ἡμέρα τῆς ἐλευθερίας, τήν ὁποία ὅμως οἱ ἴδιοι ποτέ δέν εἶχαν γνωρίσει. Καί ἀκόμη δέν ἦταν εὔκολο νά πολε-μή-σουν γιά τήν ἐλευθερία, ἐνῶ γνώ-ριζαν ὅτι ἦταν πολύ πιθανό νά σκοτωθοῦν καί νά μήν προλάβουν νά ζήσουν οἱ ἴδιοι ἐλεύθεροι.

Γι᾽ αὐτό καί ἡ ἀπελευθέρωση τῆς πόλεώς μας, ὅπως καί ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας, πού ὑπέμεινε ἐπί τόσα χρόνια τόν τουρκικό ζυγό, ἦταν ἕνα θαῦμα. Ἕνα θαῦμα πού ἔγινε πραγματικότητα μέ τήν αὐ-το-θυσία καί τήν πίστη τῶν πατέ-ρων μας, ἀλλά χάρη στή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τό-κου.

Γι᾽ αὐτό καί εἶναι χρέος μας νά εὐγνωμονοῦμε καθημερινά τόν Θεό καί νά τοῦ ἐκφράζουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας μέ τήν πίστη καί τήν εὐσέβειά μας, μιμούμενοι τούς πατέρες μας καί τιμώντας μέ τή μίμηση αὐτή καί τή δική τους θυσία γιά τήν ἐλευθερία, ὥστε νά ἀποδεικνυόμεθα γνήσιοι ἀπόγονοί τους καί ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας πού μᾶς χάρισαν.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ